

РЕШЕНИЕ

№ 11080

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. Г.А
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20231110118969 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 27.06.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание на двадесет и седми юни 2023 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 18969/2023 год. , за да се произнесе взе предвид следното :

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Ищецът, № 67А твърди, че на 28.04.2020 г., на път № 1 от републиканската пътна мрежа, с посока от АМ „Хемус“ към ул. „Васил Левски“, е реализирано ПТП, при което е увредено МПС „хонда сивик 5ДР“ с рег. №, управлявано от съответния водач. ПТП било причинено от необезопасена дупка на пътното платно, в която МПС попаднало при движение. Това било установено от протокол за ПТП на МВР. Твърди, че увреденото МПС било застраховано имуществено при ищеца със застрахователно полица, валидна към датата на процесното ПТП. Във връзка с това при ищеца била образувана щета, по която било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 408,76 лв. – стойността на повредите от ПТП. Твърди, че по силата на суброгационно право поискал от ответника Агенция „„ да му заплати платените 408,76 лв., 10 лв. ликвидационни разноски - общо 418,76 лв., но ответника не заплатил сумите. Суброгационната претенция била насочена срещу „“, тъй като тя, по силата на Закона за пътищата – чл. 30, ал. 1 и пар. 1, т. 14 от ДР, била длъжна да поддържа пътя, на който станало ПТП, по начин, изключващ ПТП, което в случая не било направено и по този начин ответника станал причинител на процесното ПТП. Ето защо, твърди, че поискал осъждане на ответника по реда на чл. 410 и сл. от ГПК, като подал заявление за издаване на заповед за изпълнение за присъждане на посочената главница, но срещу издадената заповед за изпълнение ответникът подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което попречило заповедта да влезе в сила. Ето защо, предявява настоящия иск, с който моли да бъде признато за установено, че ответника му дължи сумата в размер на 418,76 лв. Моли присъждане на законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът оспорва иска по съображения изложени в отговор на исковата молба. Предявява възражение за изтекла погасителна давност. Моли присъждане на деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

На 28.04.2020 г., на път № 1 от републиканската пътна мрежа, с посока от АМ „Хемус“ към ул. „Васил Левски“, е реализирано ПТП, при което е увредено МПС „хонда сивик 5ДР“ с рег. №, управлявано от съответния водач. ПТП е било причинено от необезопасена дупка на пътното платно, в която МПС попаднало при движение. Това е било установено от протокол за ПТП на МВР. Твърди, че увреденото МПС било застраховано имуществено при ищеца със застрахователно полица, валидна към датата на процесното ПТП. Във връзка с това при ищеца е била образувана щета, по която било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 408,76 лв. По силата на суброгационно право ищецът е поискал от ответника да му заплати платените 408,76 лв., 10 лв. ликвидационни разноски - общо 418,76 лв., но ответникът не е заплатил сумите. Суброгационната претенция е била насочена срещу „“, тъй като тя, по силата на Закона за пътищата – чл. 30, ал. 1 и пар. 1, т. 14 от ДР, била длъжна да поддържа пътя, на който станало ПТП, по начин, изключващ ПТП, което в случая не било

направено и по този начин ответника станал причинител на процесното ПТП. Ищецът е поискал осъждане на ответника по реда на чл. 410 и сл. от ГПК, като подал заявление за издаване на заповед за изпълнение за присъждане на посочената главница, но срещу издадената заповед за изпълнение ответникът е подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което е попретило заповедта да влезе в сила. Причинените вреди са в причинна връзка с ПТП и стойността им възлиза на 509,04 лв. според приетата по делото САЕ /л.л. №№ 49-51/.

За да приеме гореизложените факти за установени, освен посочената САЕ и разпита на свидетеля Д. от откритото съдебно заседание от 27.06.2023 г., съдът обсъди и доказателствата, приложени под следните листове от делото: 6-14 и 43-45.

Във връзка с възражението на ответника, че протокола за ПТП не е официален свидетелстващ документ, за да обвързва съда с материална доказателствена сила и доказателствената тежест по оспорване вярността му да се носи от ответника, то съдът не приема възражението за основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, съответните органи на МВР регистрират и водят на отчет ПТП. Част от това регистриране на ПТП е изготвянето на протокола от съответните органи на МВР като длъжностни лица, доколкото те съставят протокол в кръга на служебните си задължения и правомощия по закон. Това определя протокола за ПТП като официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Този характер на протокола за ПТП не се опровергава от факта, че изготвящите го длъжностни лица на МВР не са свидетели на ПТП, във връзка с разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от ГПК, според която официалният свидетелстващ документ е доказателство само за извършените пред длъжностното лице изявления и за извършените от него и пред него действия. Това е така, доколкото протоколът за ПТП отразява именно действията на органите на МВР по установяване на механизма на ПТП във връзка с извода който те правят за последния. Този извод е част от материалната доказателствена сила на протокола за ПТП, която може да се оспорва от страните в процеса по съответния ред. В конкретния случай, и въпреки дадената възможност на ответника с проекто-доклада по чл. 146, ал. 1 от ГПК да ангажира доказателства опровергаващи вярността на протокола за ПТП, такива той не ангажира.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК:

В производството по иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, съдът проверява дължимостта на съответното вземане, като преценява материално-правните предпоставки за възникването му. В конкретния случай, съдът следва да прецени предпоставките за възникване на суброгационното право на ищеца по смисъла на чл. 410, ал. 1 от КЗ, както и материално-правните предпоставки за възникване на вземането за обезщетение за забавено плащане на претендираната главница.

По материално правните предпоставки за основателност на претенцията за главницата:

Разпоредбата на чл. 410, ал. 1 от КЗ, дава право на репарирания вредите застраховател на увреденото имущество да възстанови платеното от делинквента, встъпвайки в правата на увредения – фигурата на суброгационната претенция. Предпоставките за основателност на тази претенция са: наличието на валидно към датата на увреждането имуществено застрахователно правоотношение между застрахователя и увредения, настъпването на застрахователното събитие – увреждане на осигуреното имущество, възстановяване на вредите от застрахователя. В конкретния случай се установи валидното имуществено застрахователно правоотношение към датата на увреждането на имуществото, установи се застрахователното събитие – увреждането на имуществото, установи се и репарирането на вредите от ищеца-застраховател. Съдът приема, че ответника е делинквент - причинител на застрахователното събитие, по следните съображения: съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Закона за пътищата ответника е натоварен със задължението да осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, какъвто е този, на който е станало процесното ПТП. В този смисъл съдът не приема възражението на ответника, че процесният път № 1 е общински, доколкото Път № 1 от Републиканската пътна мрежа е посочен като такъв в списъка на републиканските пътища одобрен от МС на Република България във връзка с чл. 3, ал. 2 от ЗП. Съгласно разпоредбата на пар. 1, т. 14 от ДР от Закона за пътищата „поддържане на пътища” е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата. В този смисъл, отговорността за процесното ПТП се носи от ответника, доколкото негово е било задължението да поддържа в изправно, безопасно състояние пътя, на който е станало процесното ПТП. По делото се установи, че размера на щетата възлиза на 509,04 лв. , към която следва да се прибавят 10 лв. ликвидационни разходи, за които ищецът също има право да се суброгира по реда на чл. 410, ал. 1 от ТЗ.

Въз основа на гореизложеното, съдът приема, че иска по чл. 415, ал. 1 от ГПК следва да се уважи изцяло за сумата от 418,76 лв., доколкото ищецът е заплатил по-малко от действителния размер на щетата обезщетение и може да се суброгира изцяло за платеното и ликвидационните разноски.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 395 лв. по настоящото производство. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 75 лв. по заповедното производство.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , на основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, че ответника „”, БУЛСТАТ: , дължи на ищеца , № 67А сумата от **418,76 лв.** – задължение по суброгационно право във връзка с ПТП от 28.04.2020 г.

Ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение, до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника „”, БУЛСТАТ: , да заплати на ищеца , № 67А, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 395 лв. – деловодни разноси по настоящото производство.

ОСЪЖДА ответника „”, БУЛСТАТ: , да заплати на ищеца , № 67А, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 75 лв.– деловодни разноси по заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____